

Posudek vedoucího bakalářské práce

Horádek, Karel. 2015. *Funkce a opodstatnění druhé parlamentní komory v České republice na základě teorie druhých komor*. 54 stran.

Osmnáct let, čili devět volebních období, je jistě dostačující dobou na to, aby se politologové mohli pustit do analýz působení horní parlamentní komory v politickém systému ČR. Nabízí se při tom poměrně široké spektrum možných přístupů – od roviny institucionální či ústavně právní, přes nahlížení tématu skrze volební studia až po komparativní perspektivu. Student Horádek zvolil kombinaci institucionálního a komparativního přístupu. Jeho cílem bylo konfrontovat faktickou činnost Senátu s teoretickými očekáváními vybraných modelů. Téma i výběr oblastí, na něž se autor konkrétně zaměřil, lze za relevantní pro daný typ studia považovat.

Teoretické zázemí práce spočívá v představení koncepcí a typologií bikameralismu, včetně podrobného komentáře k fungování vybraných zahraničních horních komor (Irsko, Švýcarsko, Finsko). K danému tématu to je odpovídající východisko, větší pozornost však mohla být věnována zdůvodnění výběru zemí pro komparaci, i když je zřejmé, že autorovým záměrem bylo představit v areálu Evropy výrazně odlišná pojetí horních komor. Podstatné je, že teoretická kapitola nestojí od ostatního textu odděleně, ale právě na koncepci bikameralismu student v následném textu reaguje.

Struktura práce odpovídá výše zmíněnému cíli. Po představení teorií bikameralismu se student v druhé kapitole pouští do přiblížení tradice horní komory na území ČR. Obecně nejsem přítelem historických exkurzů, které vzhledem ke svojí stručnosti nemohou být důkladnou analýzou, nicméně studentův přístup má opodstatnění v tom, že tradice bikameralismu byla při koncipování českého Senátu významným argumentem a že tedy z hlediska zmíněných cílů práce je takovéto představení minulých koncepcí senátů namístě. Třetí až pátá kapitola mají ambici představit analogie a rozdíly ve třech referenčních zemích. Při vědomí nevhodnosti překračovat nadměrně obvyklý rozsah práce a toho, že jde o bakalářský stupeň studia, se to autorovi v dostatečné míře podařilo. Nejvyšší přidanou hodnotou práce je kapitola šestá, v níž student koncepci českého Senátu konfrontuje s představenými alternativami a vynáší soud o ne/vhodnosti úprav koncepce české horní parlamentní komory. Tak jako u naprosté většiny bakalářských prací, do jejichž závěru vstupuje subjektivní pohled autora, lze v této kapitole s mnohými tezemi polemizovat. Podstata bakalářské práce však naplněna byla. Pokud jde zdroje práce, jejich výčet je velmi omezený a je na hranici akceptovatelnosti, zvláště s ohledem na fakt, že k tématu bikameralismu existuje české i zahraniční literatury dostatek. Student však pravděpodobně z závěrečném soupisu opomněl některá používaná díla, na něž odkazuje v práci samotné, uvést. Slabou stránkou práce je rovněž skutečnost, že není, soudě dle závěrečného soupisu, pracováno s prameny.

Práce samotná splňuje to, co od bakalářských prací obvykle čekáme. S jednotlivými argumenty či zjištěními lze polemizovat, ostatně ani mezi elitními politiky bychom v hodnocení Senátu nenalezli shodu. Slabinou práce je omezené množství zdrojů a absence pramenů, což ale bude mít student možnost před komisí obhájit - práci **doporučuji k obhajobě**.

V Hradci Králové 13. 1. 2015

PhDr. Jan Outlý, Ph.D.